

[Larsen (Bjerre).]

dog er det en Betingelse for at faa Tilskud, at Dyret har været i Sælgerens Besiddelse i mindst 6 Uger. Der er ligeledes taget mere Sigte paa at faa Kvægbesætningerne rensset for Tuberkulose, hvilket nærmere er pointeret i Betænkningen, hvor ærede Medlemmer kan læse det. Man bør netop under den forhaandenværende Situation, hvor Destruktion finder Sted i stor Udstrækning, have Opmærksomheden henvendt paa denne for Landbruget saa overmaade vigtige Sag. Kunde man under Destruktionsordningen naa til at faa rensset ud for Tuberkulose i vore Stalde, vilde meget være vundet, og saa vilde der være lidt mere Mening i hele Ordningen.

Til Dækning af de med Ordningen forbundne Udgifter bemyndiges Landbrugsministeren til at lade opkræve en Afgift af indtil 20 Kr. pr. Stk. voksent Kreatur og indtil 15 Kr. pr. Stk. Fedekalv.

Kapitel IV omhandler Reguleringen af Svineproduktionen; dette Forslag er ogsaa en gammel Kending, idet de i dette indeholdte Bestemmelser har virket i længere Tid. Det drejer sig fortsat om en Bemyndigelseslov, efter hvilken Landbrugsministeren med Tilslutning fra Landbrugsraadet træffer de nødvendige Foranstaltninger til Regulering af denne Produktion.

Kapitel V omhandler midlertidig Udvidelse af Retten til Understøttelse fra statsanerkendte Arbejdsløshedskasser og, gaar bl. a. ud paa, at i Tiden indtil 30. April 1934 er Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, der efter at have opbrugt det i § 19, Stk. 8, i Lov af 20. Maj 1933 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. fastsatte Maksimum af 70 Dage for Ydelse af Fortsættelseshjælp er uden Ret til Understøttelse, berettiget til, for saa vidt de i øvrigt opfylder Betingelserne for at faa Understøttelse fra Arbejdsløshedskasse, at oppebære Understøttelse gennem denne i Tiden mellem Fortsættelseshjælpens Ophør og fornævnte Dato med samme Beløb som den for paagældende Medlem gældende Vedtægtsmæssige Understøttelse i højst 90 Dage. Ligeledes bestemmes det, at Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, hvis Ret til Understøttelse er bortfaldet, enten fordi de har opbrugt det i Kassens Vedtægt fastsatte 3 (4)-aarige Maksimum for Understøttelse, eller fordi de ikke har haft Arbejde i det i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 4, eller i særlig Vedtægtsbestemmelse foreskrevne Omfang, samt de inden 15. Juli 1933 indmeldte Medlemmer, hvis Ret til Understøttelse som Følge af Bestemmelsen i Arbejds-

løshedslovens § 16, Stk. 1, endnu ikke er indtraadt, er, for saa vidt de i øvrigt opfylder Betingelserne for at faa Understøttelse fra Kassen, berettiget til inden for Tiden til 30. April 1934 at oppebære Understøttelse gennem Arbejdsløshedskassen i højst 90 Dage. Endvidere er Socialministeren bemyndiget til at forlænge det fastsatte Dageantal for Ydelse af Arbejdsløshedsunderstøttelse med indtil 18 Dage. Statskassen refunderer fuldt ud Arbejdsløshedskassernes Udgifter i Henhold til denne Lov.

Endelig er der Kapitel VI, der omhandler Fordeling af Oksekød til trængende Personer, og hertil stilles der, som tidligere nævnt, et Beløb paa 4 Mill. Kr. til Raadighed. Denne Uddelingsform har bestaaet sin Prøve, idet den, saa vidt jeg kan skønne, har virket tilfredsstillende, og det er mit Haab, at Anvendelsen af de 5 Mill. Kr., som er afsat til Margarine til de økonomisk daarligst stillede Personer ude i Kommunerne, maa give et lige saa godt Resultat.

Kapitel VII angaar Forhøjelse af det i Lov Nr. 174 af 16. Maj 1933 ommeldte Tillæg til Indkomstskatten for Skatteaaret 1933—34 idet der yderligere skal betales 10 pCt. af det paalignede helaarlige Skattebeløb. Dette Beløb vil blive anvendt til Dækning af de Udgifter, som bliver en Følge af det foreliggende Lovforslags Gennemførelse.

Jeg har nu i ret store Træk gennemgaaet de forskellige Forslag, som alle maa ses ud fra de Forhold, hvorunder vi i Øjeblikket lever. Disse Forslag har Gang paa Gang været diskuteret i dette høje Ting, og der har i den senere Tid i Pressen været Meddelelser fremme om deres Indhold. Jeg skal derfor ikke yderligere uddybe dem, men ønsker blot at gøre enkelte Bemærkninger.

Landbokommissionen har hele afvigte Sommer arbejdet med at skaffe Oplysninger og Oversigt over Landbrugets Forhold, hvilket Arbejde resulterede i den saa velkendte Betænkning, hvis Indhold har været diskuteret under mange forskellige Former. Men eet har man ikke kunnet komme udenom, og det er, at naar Landbrugets Indtjeningssevne gaar tilbage, mærkes det ganske naturligt inden for alle de øvrige Erhverv. Det vil være uholdbart at underkende dette, men det forekommer mig ogsaa, at den højtærede Regering i saa Henseende har vist Forstaaelse, først ved at nedsætte Landbokommissionen, dernæst ved at forelægge Lovforslag paa det skabte Grundlag. At der ikke umiddelbart er kommet noget ud af Forslagene paa dette